

MAGYAR KÖZTÁRSASÁG KORMÁNYA

T/1313. számú

törvényjavaslat

az Egyesült Nemzetek keretében, Palermóban, 2000. december 14-én létrejött, a nemzetközi szervezett bűnözés elleni Egyezménynek az emberkereskedelem, különösen a nők és gyermekek kereskedelme megelőzéséről, visszaszorításáról és büntetéséről szóló Jegyzőkönyve kihirdetéséről

**Előadó: dr. Petrétei József
igazságügyi és rendészeti miniszter**

Budapest, 2006. november

2006. évi ... törvény

az Egyesült Nemzetek keretében, Palermóban, 2000. december 14-én létrejött, a nemzetközi szervezett bűnözés elleni Egyezménynek az emberkereskedelem, különösen a nők és gyermekek kereskedelme megelőzéséről, visszaszorításáról és büntetéséről szóló Jegyzőkönyve kihirdetéséről

1.§

Az Országgyűlés e törvénnyel felhatalmazást ad az Egyesült Nemzetek keretében, Palermóban, 2000. december 14-én létrejött, a nemzetközi szervezett bűnözés elleni Egyezménynek az emberkereskedelem, különösen a nők és gyermekek kereskedelme megelőzéséről, visszaszorításáról és büntetéséről szóló Jegyzőkönyve kötelező hatályának elismerésére.

2. §

Az Országgyűlés a Jegyzőkönyvet e törvénnyel kihirdeti.

3. §

A Jegyzőkönyv hiteles angol nyelvű szövege és annak hivatalos magyar nyelvű fordítása a következő:

„PROTOCOL TO PREVENT, SUPPRESS AND PUNISH TRAFFICKING IN PERSONS, ESPECIALLY WOMEN AND CHILDREN, SUPPLEMENTING THE UNITED NATIONS CONVENTION AGAINST TRANSNATIONAL ORGANIZED CRIME

Preamble

The States Parties to this Protocol,

Declaring that effective action to prevent and combat trafficking in persons, especially women and children, requires a comprehensive international approach in the countries of origin, transit and destination that includes measures to prevent such trafficking, to punish the traffickers and to protect the victims of such trafficking, including by protecting their internationally recognized human rights,

Taking into account the fact that, despite the existence of a variety of international instruments containing rules and practical measures to combat the exploitation of persons, especially women and children, there is no universal instrument that addresses all aspects of trafficking in persons,

Concerned that, in the absence of such an instrument, persons who are vulnerable to trafficking will not be sufficiently protected,

Recalling General Assembly resolution 53/111 of 9 December 1998, in which the Assembly decided to establish an open-ended intergovernmental ad hoc committee for the purpose of elaborating a comprehensive international convention against transnational organized crime and of discussing the elaboration of, inter alia, an international instrument addressing trafficking in women and children,

Convinced that supplementing the United Nations Convention against Transnational Organized Crime with an international instrument for the prevention, suppression and punishment of trafficking in persons, especially women and children, will be useful in preventing and combating that crime,

Have agreed as follows:

I. General provisions

Article 1

Relation with the United Nations Convention against Transnational Organized Crime

1. This Protocol supplements the United Nations Convention against Transnational Organized Crime. It shall be interpreted together with the Convention.
2. The provisions of the Convention shall apply, *mutatis mutandis*, to this Protocol unless otherwise provided herein.
3. The offences established in accordance with article 5 of this Protocol shall be regarded as offences established in accordance with the Convention.

Article 2

Statement of purpose

The purposes of this Protocol are:

- (a) To prevent and combat trafficking in persons, paying particular attention to women and children;
- (b) To protect and assist the victims of such trafficking, with full respect for their human rights; and
- (c) To promote cooperation among States Parties in order to meet those objectives.

Article 3

Use of terms

For the purposes of this Protocol:

- (a) "Trafficking in persons" shall mean the recruitment, transportation, transfer, harbouring or receipt of persons, by means of the threat or use of force or other forms of coercion, of abduction, of fraud, of deception, of the abuse of power or of a position of vulnerability or of the giving or receiving of payments or benefits to achieve the consent of a person having control over another person, for the purpose of exploitation. Exploitation shall include, at a minimum, the exploitation of the prostitution of others or other forms of sexual exploitation, forced labour or services, slavery or practices similar to slavery, servitude or the removal of organs;
- (b) The consent of a victim of trafficking in persons to the intended exploitation set forth in subparagraph (a) of this article shall be irrelevant where any of the means set forth in subparagraph (a) have been used;

(c) The recruitment, transportation, transfer, harbouring or receipt of a child for the purpose of exploitation shall be considered “trafficking in persons” even if this does not involve any of the means set forth in subparagraph (a) of this article;

(d) “Child” shall mean any person under eighteen years of age.

Article 4 **Scope of application**

This Protocol shall apply, except as otherwise stated herein, to the prevention, investigation and prosecution of the offences established in accordance with article 5 of this Protocol, where those offences are transnational in nature and involve an organized criminal group, as well as to the protection of victims of such offences.

Article 5 **Criminalization**

1. Each State Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences the conduct set forth in article 3 of this Protocol, when committed intentionally.

2. Each State Party shall also adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences:

(a) Subject to the basic concepts of its legal system, attempting to commit an offence established in accordance with paragraph 1 of this article;

(b) Participating as an accomplice in an offence established in accordance with paragraph 1 of this article; and

(c) Organizing or directing other persons to commit an offence established in accordance with paragraph 1 of this article.

II. Protection of victims of trafficking in persons

Article 6 **Assistance to and protection of victims of trafficking in persons**

1. In appropriate cases and to the extent possible under its domestic law, each State Party shall protect the privacy and identity of victims of trafficking in persons, including, inter alia, by making legal proceedings relating to such trafficking confidential.

2. Each State Party shall ensure that its domestic legal or administrative system contains measures that provide to victims of trafficking in persons, in appropriate cases:

(a) Information on relevant court and administrative proceedings;

(b) Assistance to enable their views and concerns to be presented and considered at appropriate stages of criminal proceedings against offenders, in a manner not prejudicial to the rights of the defence.

3. Each State Party shall consider implementing measures to provide for the physical, psychological and social recovery of victims of trafficking in persons, including, in appropriate cases, in cooperation with non-governmental organizations, other relevant organizations and other elements of civil society, and, in particular, the provision of:

(a) Appropriate housing;

(b) Counselling and information, in particular as regards their legal rights, in a language that the victims of trafficking in persons can understand;

(c) Medical, psychological and material assistance; and

(d) Employment, educational and training opportunities.

4. Each State Party shall take into account, in applying the provisions of this article, the age, gender and special needs of victims of trafficking in persons, in particular the special needs of children, including appropriate housing, education and care.

5. Each State Party shall endeavour to provide for the physical safety of victims of trafficking in persons while they are within its territory.

6. Each State Party shall ensure that its domestic legal system contains measures that offer victims of trafficking in persons the possibility of obtaining compensation for damage suffered.

Article 7

Status of victims of trafficking in persons in receiving States

1. In addition to taking measures pursuant to article 6 of this Protocol, each State Party shall consider adopting legislative or other appropriate measures that permit victims of trafficking in persons to remain in its territory, temporarily or permanently, in appropriate cases.

2. In implementing the provision contained in paragraph 1 of this article, each State Party shall give appropriate consideration to humanitarian and compassionate factors.

Article 8

Repatriation of victims of trafficking in persons

1. The State Party of which a victim of trafficking in persons is a national or in which the person had the right of permanent residence at the time of entry into the territory of the receiving State Party shall facilitate and accept, with due regard for the safety of that person, the return of that person without undue or unreasonable delay.

2. When a State Party returns a victim of trafficking in persons to a State Party of which that person is a national or in which he or she had, at the time of entry into the territory of the receiving State Party, the right of permanent residence, such return shall be with due regard for the safety of that person and for the status of any legal proceedings related to the fact that the person is a victim of trafficking and shall preferably be voluntary.

3. At the request of a receiving State Party, a requested State Party shall, without undue or unreasonable delay, verify whether a person who is a victim of trafficking in persons is its national or had the right of permanent residence in its territory at the time of entry into the territory of the receiving State Party.

4. In order to facilitate the return of a victim of trafficking in persons who is without proper documentation, the State Party of which that person is a national or in which he or she had the right of permanent residence at the time of entry into the territory of the receiving State Party shall agree to issue, at the request of the receiving State Party, such travel documents or other authorization as may be necessary to enable the person to travel to and re-enter its territory.

5. This article shall be without prejudice to any right afforded to victims of trafficking in persons by any domestic law of the receiving State Party.

6. This article shall be without prejudice to any applicable bilateral or multilateral agreement or arrangement that governs, in whole or in part, the return of victims of trafficking in persons.

III. Prevention, cooperation and other measures

Article 9

Prevention of trafficking in persons

1. States Parties shall establish comprehensive policies, programmes and other measures:

- (a) To prevent and combat trafficking in persons; and
- (b) To protect victims of trafficking in persons, especially women and children, from revictimization.

2. States Parties shall endeavour to undertake measures such as research, information and mass media campaigns and social and economic initiatives to prevent and combat trafficking in persons.

3. Policies, programmes and other measures established in accordance with this article shall, as appropriate, include cooperation with non-governmental organizations, other relevant organizations and other elements of civil society.

4. States Parties shall take or strengthen measures, including through bilateral or multilateral cooperation, to alleviate the factors that make persons, especially women and children, vulnerable to trafficking, such as poverty, underdevelopment and lack of equal opportunity.

5. States Parties shall adopt or strengthen legislative or other measures, such as educational, social or cultural measures, including through bilateral and multilateral cooperation, to discourage the demand that fosters all forms of exploitation of persons, especially women and children, that leads to trafficking.

Article 10

Information exchange and training

1. Law enforcement, immigration or other relevant authorities of States Parties shall, as appropriate, cooperate with one another by exchanging information, in accordance with their domestic law, to enable them to determine:

(a) Whether individuals crossing or attempting to cross an international border with travel documents belonging to other persons or without travel documents are perpetrators or victims of trafficking in persons;

(b) The types of travel document that individuals have used or attempted to use to cross an international border for the purpose of trafficking in persons; and

(c) The means and methods used by organized criminal groups for the purpose of trafficking in persons, including the recruitment and transportation of victims, routes and links between and among individuals and groups engaged in such trafficking, and possible measures for detecting them.

2. States Parties shall provide or strengthen training for law enforcement, immigration and other relevant officials in the prevention of trafficking in persons. The training should focus on methods used in preventing such trafficking, prosecuting the traffickers and protecting the rights of the victims, including protecting the victims from the traffickers. The training should also take into account the need to consider human rights and child- and gender-sensitive issues and it should encourage cooperation with non-governmental organizations, other relevant organizations and other elements of civil society.

3. A State Party that receives information shall comply with any request by the State Party that transmitted the information that places restrictions on its use.

Article 11

Border measures

1. Without prejudice to international commitments in relation to the free movement of people, States Parties shall strengthen, to the extent possible, such border controls as may be necessary to prevent and detect trafficking in persons.

2. Each State Party shall adopt legislative or other appropriate measures to prevent, to the extent possible, means of transport operated by commercial carriers from being used in the commission of offences established in accordance with article 5 of this Protocol.

3. Where appropriate, and without prejudice to applicable international conventions, such measures shall include establishing the obligation of commercial carriers, including any transportation company or the owner or operator of any means of transport, to ascertain that all passengers are in possession of the travel documents required for entry into the receiving State.

4. Each State Party shall take the necessary measures, in accordance with its domestic law, to provide for sanctions in cases of violation of the obligation set forth in paragraph 3 of this article.

5. Each State Party shall consider taking measures that permit, in accordance with its domestic law, the denial of entry or revocation of visas of persons implicated in the commission of offences established in accordance with this Protocol.

6. Without prejudice to article 27 of the Convention, States Parties shall consider strengthening cooperation among border control agencies by, inter alia, establishing and maintaining direct channels of communication.

Article 12

Security and control of documents

Each State Party shall take such measures as may be necessary, within available means:

(a) To ensure that travel or identity documents issued by it are of such quality that they cannot easily be misused and cannot readily be falsified or unlawfully altered, replicated or issued; and

(b) To ensure the integrity and security of travel or identity documents issued by or on behalf of the State Party and to prevent their unlawful creation, issuance and use.

Article 13
Legitimacy and validity of documents

At the request of another State Party, a State Party shall, in accordance with its domestic law, verify within a reasonable time the legitimacy and validity of travel or identity documents issued or purported to have been issued in its name and suspected of being used for trafficking in persons.

IV. Final provisions

Article 14
Saving clause

1. Nothing in this Protocol shall affect the rights, obligations and responsibilities of States and individuals under international law, including international humanitarian law and international human rights law and, in particular, where applicable, the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees and the principle of non-refoulement as contained therein.

2. The measures set forth in this Protocol shall be interpreted and applied in a way that is not discriminatory to persons on the ground that they are victims of trafficking in persons. The interpretation and application of those measures shall be consistent with internationally recognized principles of non-discrimination.

Article 15
Settlement of disputes

1. States Parties shall endeavour to settle disputes concerning the interpretation or application of this Protocol through negotiation.

2. Any dispute between two or more States Parties concerning the interpretation or application of this Protocol that cannot be settled through negotiation within a reasonable time shall, at the request of one of those States Parties, be submitted to arbitration. If, six months after the date of the request for arbitration, those States Parties are unable to agree on the organization of the arbitration, any one of those States Parties may refer the dispute to the International Court of Justice by request in accordance with the Statute of the Court.

3. Each State Party may, at the time of signature, ratification, acceptance or approval of or accession to this Protocol, declare that it does not consider itself bound by paragraph 2 of this article. The other States Parties shall not be bound by paragraph 2 of this article with respect to any State Party that has made such a reservation.

4. Any State Party that has made a reservation in accordance with paragraph 3 of this article may at any time withdraw that reservation by notification to the Secretary-General of the United Nations.

Article 16
**Signature, ratification, acceptance,
approval and accession**

1. This Protocol shall be open to all States for signature from 12 to 15 December 2000 in Palermo, Italy, and thereafter at United Nations Headquarters in New York until 12 December 2002.

2. This Protocol shall also be open for signature by regional economic integration organizations provided that at least one member State of such organization has signed this Protocol in accordance with paragraph 1 of this article.

3. This Protocol is subject to ratification, acceptance or approval. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations. A regional economic integration organization may deposit its instrument of ratification, acceptance or approval if at least one of its member States has done likewise. In that instrument of ratification, acceptance or approval, such organization shall declare the extent of its competence with respect to the matters governed by this Protocol. Such organization shall also inform the depositary of any relevant modification in the extent of its competence.

4. This Protocol is open for accession by any State or any regional economic integration organization of which at least one member State is a Party to this Protocol. Instruments of accession shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations. At the time of its accession, a regional economic integration organization shall declare the extent of its competence with respect to matters governed by this Protocol. Such organization shall also inform the depositary of any relevant modification in the extent of its competence.

Article 17

Entry into force

1. This Protocol shall enter into force on the ninetieth day after the date of deposit of the fortieth instrument of ratification, acceptance, approval or accession, except that it shall not enter into force before the entry into force of the Convention. For the purpose of this paragraph, any instrument deposited by a regional economic integration organization shall not be counted as additional to those deposited by member States of such organization.

2. For each State or regional economic integration organization ratifying, accepting, approving or acceding to this Protocol after the deposit of the fortieth instrument of such action, this Protocol shall enter into force on the thirtieth day after the date of deposit by such State or organization of the relevant instrument or on the date this Protocol enters into force pursuant to paragraph 1 of this article, whichever is the later.

Article 18

Amendment

1. After the expiry of five years from the entry into force of this Protocol, a State Party to the Protocol may propose an amendment and file it with the Secretary-General of the United Nations, who shall thereupon communicate the proposed amendment to the States Parties and to the Conference of the Parties to the Convention for the purpose of considering and deciding on the proposal. The States Parties to this Protocol meeting at the Conference of the Parties shall make every effort to achieve consensus on each amendment. If all efforts at consensus have been exhausted and no agreement has been reached, the amendment shall, as a last resort, require for its adoption a two-thirds majority vote of the States Parties to this Protocol present and voting at the meeting of the Conference of the Parties.

2. Regional economic integration organizations, in matters within their competence, shall exercise their right to vote under this article with a number of votes equal to the number of their member States that are Parties to this Protocol. Such organizations shall not exercise their right to vote if their member States exercise theirs and vice versa.

3. An amendment adopted in accordance with paragraph 1 of this article is subject to ratification, acceptance or approval by States Parties.

4. An amendment adopted in accordance with paragraph 1 of this article shall enter into force in respect of a State Party ninety days after the date of the deposit with the Secretary-General of the United Nations of an instrument of ratification, acceptance or approval of such amendment.

5. When an amendment enters into force, it shall be binding on those States Parties which have expressed their consent to be bound by it. Other States Parties shall still be bound by the provisions of this Protocol and any earlier amendments that they have ratified, accepted or approved.

Article 19 Denunciation

1. A State Party may denounce this Protocol by written notification to the Secretary-General of the United Nations. Such denunciation shall become effective one year after the date of receipt of the notification by the Secretary-General.

2. A regional economic integration organization shall cease to be a Party to this Protocol when all of its member States have denounced it.

Article 20 Depositary and languages

1. The Secretary-General of the United Nations is designated depositary of this Protocol.

2. The original of this Protocol, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned plenipotentiaries, being duly authorized thereto by their respective Governments, have signed this Protocol.”

**„Az Egyesült Nemzetek keretében, Palermóban, 2000. december 14-én létrejött,
a nemzetközi szervezett bűnözés elleni Egyezménynek az emberkereskedelem, különösen
a nők és gyermekek kereskedelme megelőzéséről, visszaszorításáról és büntetéséről szóló
Jegyzőkönyve**

Preambulum

A jelen Jegyzőkönyv Részes Államai,

kijelentve, hogy az emberkereskedelem, különösen a nők és gyermekek kereskedelme megelőzését és az ellenük való fellépést szolgáló hatékony cselekvés olyan átfogó nemzetközi megközelítést igényel a származási, a tranzit és a célországokban, amely magában foglalja az ilyen jellegű kereskedelem megelőzésére, az emberkereskedők megbüntetésére, és az ilyen jellegű kereskedelem áldozatainak védelmére szolgáló intézkedéseket, beleértve az utóbbiak nemzetközileg elismert emberi jogaik védelme által,

figyelembe véve azt a tényt, hogy az emberek, különösen a nők és gyermekek elleni kizsákmányolás elleni fellépés szabályait és gyakorlati intézkedéseket tartalmazó számos nemzetközi jogi dokumentum létezése ellenére, nincs egy olyan egyetemes jogi dokumentum, amely az emberkereskedelem minden vonatkozását átfogná,

aggodalommal aziránt, hogy egy ilyen dokumentum hiányában azokat a személyeket, akiket az emberkereskedelem fenyeget, nem lehet majd megfelelően megvédeni,

emlékeztetve a Közgyűlés 1998. december 9. napján hozott 53/111 számú határozatára, amelyben a Közgyűlés elhatározta egy nyitott kormányközi Ad Hoc Bizottság létrehozását, azzal a céllal, hogy kidolgozzon egy átfogó nemzetközi egyezményt a nemzetközi szervezett bűnözés ellen, valamint hogy megvitassa - többek között - egy a nők és gyermekek kereskedelmével foglalkozó nemzetközi okmány kidolgozását,

meggyőződve arról, hogy az Egyesült Nemzetek keretében létrejött, a nemzetközi szervezett bűnözés elleni Egyezmény kiegészítése egy olyan nemzetközi dokumentummal, amely az emberkereskedelem, különösen a nők és a gyermekek kereskedelme megelőzésével, visszaszorításával és megbüntetésével foglalkozik, hasznos lehet e bűncselekmény megelőzésében és az ellene való harcban,

az alábbiakban állapodtak meg:

I. Általános rendelkezések

1. cikk

Kapcsolat az Egyesült Nemzetek keretében létrejött, a nemzetközi szervezett bűnözés elleni Egyezménnyel

- (1) A jelen Jegyzőkönyv kiegészíti az Egyesült Nemzetek keretében létrejött, a nemzetközi szervezett bűnözés elleni Egyezményt, azt az Egyezménnyel együtt kell értelmezni.
- (2) A jelen Jegyzőkönyvre az Egyezmény rendelkezéseit *mutatis mutandis* kell alkalmazni, kivéve ha az másként rendelkezik.
- (3) A jelen Jegyzőkönyv 5. cikkével összhangban meghatározott bűncselekményeket úgy kell tekinteni, mint az Egyezménnyel összhangban meghatározott bűncselekményeket.

2. cikk A Jegyzőkönyv célja

A jelen Jegyzőkönyv célja:

- a) az emberkereskedelem megelőzése és az ellene való fellépés, különös figyelmet fordítva a nőkre és a gyermekekre;

b) az ilyen jellegű kereskedelem áldozatainak védelme és támogatása, emberi jogaik teljes tiszteletben tartása mellett; és

c) a Részes Államok közötti együttműködés elősegítése ezen célok elérése érdekében.

3. cikk

Értelmező rendelkezések

A jelen Jegyzőkönyv alkalmazásában:

a) az "emberkereskedelem": személyek toborzását, szállítását, eladását, elrejtését vagy átvételét jelenti fenyegetés, erőszak vagy a kényszer más formáinak alkalmazásával, rablás, csalás, megtévesztés, hatalommal vagy a védekezésre képtelen állapottal való visszaélés, vagy anyagi ellenszolgáltatás vagy előnyök adásával vagy elfogadásával annak érdekében, hogy kizsákmányolás céljából elnyerjék egy olyan személy beleegyezését, aki más személy felett hatalommal rendelkezik. A kihasználásnak magában kell foglalnia legalább a mások prostituálásának kihasználását, vagy a szexuális kizsákmányolás más formáit, kényszerszolgálatot vagy szolgáltatásokat, rabszolgotartást vagy a rabszolgotartáshoz hasonló gyakorlatot, mások leigázását vagy emberi test szerveinek tiltott felhasználását;

b) az emberkereskedelem áldozatának a jelen cikk a) pontjában leírt, szándékolt kizsákmányolásba való beleegyezését nem kell figyelembe venni, ha az a) pontban felsoroltak bármelyikét alkalmazták;

c) egy gyermek kizsákmányolás céljából történő toborzása, szállítása, eladása, elrejtése vagy átvétele emberkereskedelemnek minősül még akkor is, ha az nem jár a jelen cikk a) pontjában leírtak alkalmazásával;

d) gyermeknek minősül bármely, 18. életévét be nem töltött személy.

4. cikk

Az alkalmazás területe

A jelen Jegyzőkönyv hatálya kiterjed, hacsak ettől eltérő rendelkezést nem tartalmaz, a jelen Jegyzőkönyv 5. cikkével összhangban meghatározott bűncselekmények megelőzésére, felderítésére és üldözésére, ha azok a bűncselekmények nemzetközi jellegűek és egy szervezett bűnözői csoport érintett bennük, valamint az ilyen bűncselekmények áldozatainak védelmére.

5. cikk

Bűncselekményé nyilvánítás

(1) Minden Részes Állam meghozza azokat a jogalkotási és egyéb intézkedéseket, amelyek szükségesek lehetnek a jelen Jegyzőkönyv 3. cikkében meghatározott magatartás bűncselekményé nyilvánításához, szándékos elkövetés esetén.

(2) Minden Részes Állam meghozza ezen kívül azokat a jogalkotási és egyéb intézkedéseket, amelyek szükségesek lehetnek az alábbiak bűncselekményé nyilvánításához:

a) jogrendje alapvető rendelkezéseinek betartásával, a jelen cikk (1) bekezdésével összhangban meghatározott bűncselekmény elkövetésének kísérlete;

b) a jelen cikk (1) bekezdésével összhangban meghatározott bűncselekményben társtettesként való részvétel; és

c) más személyek beszerzése vagy irányítása a jelen cikk (1) bekezdésével összhangban meghatározott bűncselekmény elkövetésére.

II.

Az emberkereskedelem áldozatainak védelme

6. cikk

Az emberkereskedelem áldozatainak támogatása és védelme

(1) Megfelelő esetekben és a hazai jog szerinti lehetséges mértékig, minden Részes Állam védi az emberkereskedelem áldozatainak magánéletét és személyazonosságát, beleértve többek között az ilyen kereskedelemmel kapcsolatos jogi eljárások bizalmasan történő kezelését.

(2) Minden Részes Állam biztosítja, hogy hazai jogi vagy közigazgatási rendszere tartalmaz olyan intézkedéseket, amelyek az emberkereskedelem áldozatai számára a megfelelő esetekben az alábbiakat biztosítják:

a) tájékoztatást a vonatkozó bírósági és közigazgatási eljárásokról;

b) támogatást ahhoz, hogy nézeteiknek és aggodalmaiknak hangot adhassanak, és azokat az elkövetők ellen folytatott büntetőeljárás megfelelő szakaszaiban figyelembe vegyék, a védelem jogait nem sértő módon.

(3) Minden Részes Állam megfontolja intézkedések foganatosítását az emberkereskedelem áldozatainak fizikai, pszichológiai és társadalmi felépülésének biztosítása érdekében, ide értve - a megfelelő esetekben - a nem kormányzati szervezetekkel, más releváns szervezetekkel és a civil társadalom más szereplőivel való együttműködést, és különösen az alábbiak biztosítását:

a) megfelelő elszállásolás;

b) tanácsadás és tájékoztatás, különösen az érintett személyek törvényes jogait illetően, olyan nyelven, amelyet az emberkereskedelem áldozatai értenek;

c) orvosi, pszichológiai és anyagi támogatás; és

d) foglalkoztatási, oktatási és képzési lehetőségek.

(4) Minden Részes Állam figyelembe veszi a jelen cikk rendelkezéseinek alkalmazása során az emberkereskedelem áldozatainak korát, nemét és sajátos szükségleteit, különösen a gyermekek sajátos szükségleteit, beleértve a megfelelő elszállásolást, oktatást és gondozást.

(5) Minden Részes Állam törekszik arra, hogy biztosítsa az emberkereskedelem áldozatainak fizikai biztonságát, amíg azok a területén tartózkodnak.

(6) Minden Részes Állam biztosítja, hogy a hazai jogrendszere tartalmaz olyan intézkedéseket, amelyek az emberkereskedelem áldozatainak lehetővé teszik, hogy az elszenvedett károkért kártalanításban részesüljenek.

7. cikk

Az emberkereskedelem áldozatainak helyzete a befogadó államokban

(1) A jelen Jegyzőkönyv 6. cikke értelmében hozott intézkedéseken felül, mindegyik Részes Állam fontolóra veszi az olyan jogalkotási vagy más, megfelelő intézkedések meghozatalát, amelyek lehetővé teszik az emberkereskedelem áldozatai számára, hogy megfelelő esetekben ideiglenes vagy állandó jelleggel területén maradjanak.

(2) A jelen cikk (1) bekezdése előírásainak végrehajtása során minden Részes Állam kellő figyelmet szentel a humanitárius és emberiességi tényezőkre.

8. cikk

Az emberkereskedelem áldozatainak hazatelepítése

(1) Az a Részes Állam, amelynek az emberkereskedelem áldozata állampolgára, vagy amelyben az adott személy állandó tartózkodási jogosultsággal rendelkezett a beutazása szerinti Részes Állam területére való belépése idején, megkönnyíti és elfogadja – kellő figyelmet fordítva az adott személy biztonságára – az adott személy visszafogadását indokolatlan és ésszerűtlen késedelem nélkül.

(2) Ha egy Részes Állam visszaküldi az emberkereskedelem áldozatát abba a Részes Államba, amelynek az adott személy állampolgára, vagy amelyben e személy a beutazása szerinti Részes Állam területére való belépése idején állandó tartózkodási jogosultsággal rendelkezett, az ilyen visszaküldésnél kellő figyelmet kell fordítani az adott személy biztonságára és minden, azzal a ténnyel kapcsolatos jogi eljárás helyzetére, miszerint az adott személy emberkereskedelem áldozata és a visszaküldésnek lehetőleg önkéntes alapon kell végbemennie.

(3) Egy a beutazás szerinti Részes Állam megkeresésére, a megkeresett Részes Állam igazolja indokolatlan és ésszerűtlen késedelem nélkül, hogy az a személy, aki emberkereskedelem áldozata, az ő állampolgára-e, vagy volt-e állandó tartózkodási joga az adott állam területén a beutazás szerinti Részes Állam területére való belépés idején.

(4) Annak érdekében, hogy az emberkereskedelem azon áldozatainak, akik nem rendelkeznek megfelelő okmányokkal, megkönnyítsék a visszatérését, az a Részes Állam, amelynek ez a személy állampolgára, vagy amelyben a beutazás szerinti állam területére való belépésekor állandó tartózkodási jogosultsággal rendelkezett, köteles hozzájárulni a beutazás szerinti Részes Állam megkeresésére olyan utazási okmányok vagy más meghatalmazás kibocsátásához, amely szükséges lehet ahhoz, hogy a személy területére visszatérhessen.

(5) A jelen cikk nem érinti a befogadó Részes Állam hazai joga által az emberkereskedelem áldozatainak biztosított bármely jogot.

(6) A jelen cikk nem érint egyetlen olyan hatályos kétoldalú vagy többoldalú megállapodást vagy intézkedést, amely egészében vagy részben az emberkereskedelem áldozatainak visszafogadását szabályozza.

III.

Megelőzés, együttműködés és más intézkedések

9. cikk

Az emberkereskedelem megelőzése

(1) A Részes Államok átfogó politikát, programokat és egyéb intézkedéseket határoznak meg:

a) az emberkereskedelem megelőzésére és az ellene való fellépésre; és

b) az emberkereskedelem áldozatainak, különösen a nők és a gyermekek ismételt áldozattá válásának megakadályozására.

(2) A Részes Államok törekednek olyan intézkedések vállalására, mint a kutatás, a tájékoztatás, a tömegtájékoztatási kampányok, valamint az emberkereskedelem megelőzésére és leküzdésére szolgáló szociális és gazdasági kezdeményezések.

(3) A jelen cikkel összhangban kialakított politikák, programok és egyéb intézkedések, ahol az lehetséges, magukban foglalják a nem kormányzati szervezetekkel, egyéb megfelelő szervezetekkel és a civil társadalom egyéb szereplőivel való együttműködést.

(4) A Részes Államok intézkedéseket hoznak, vagy azokat megerősítik, kétoldalú vagy többoldalú együttműködés révén is annak érdekében, hogy csökkentsék az embereket, különösen a nőket és a gyermekeket az emberkereskedelemnek kiszolgáltató olyan tényezőket, mint például a szegénység, az elmaradottság és az esélyegyenlőség hiánya.

(5) A Részes Államok olyan jogalkotási vagy egyéb, például oktatási, szociális vagy kulturális intézkedéseket fogadnak el, vagy azokat megerősítik kétoldalú, vagy többoldalú együttműködés révén is, amelyek segítségével csökkenthető az az igény, amely az emberek, különösen a nők és a gyermekek kizsákmányolásának valamennyi formáját táplálja, és amely az emberkereskedelemhez vezet.

10. cikk

Kölcsönös tájékoztatás és képzés

(1) A Részes Államok bűnüldözési, bevándorlási és egyéb érintett hatóságai, ahol az szükséges, kölcsönös tájékoztatás révén együttműködnek egymással, összhangban hazai törvényeikkel, annak érdekében, hogy meghatározzák:

a) azt, hogy egy nemzetközi államhatárt átlépő, vagy annak átlépését megkísérlő, más személyek úti okmányaival rendelkező, vagy úti okmányokkal nem rendelkező személyek bűnelkövetők vagy az emberkereskedelem áldozatai;

b) azokat az úti okmány típusokat, amelyeket egy nemzetközi államhatárt emberkereskedelem céljából átlépő személyek használtak vagy kíséreltek meg használni; és

c) azokat az eszközöket és módszereket, amelyeket szervezett bűnöző csoportok használnak emberkereskedelem céljából, ide értve az áldozatok toborzását és szállítását, az útvonalakat és kapcsolatokat az emberkereskedelemmel foglalkozó személyek és csoportok között, és a felderítésükre alkalmazható lehetséges intézkedéseket.

(2) A Részes Államok biztosítják és megerősítik az emberkereskedelem megelőzése céljából a bűnüldözés, a bevándorlás és egyéb vonatkozó területeken dolgozó tisztviselők képzését. A képzésnek az ilyen jellegű kereskedelem megelőzésében, az emberkereskedők bíróság elé állításában és az áldozatok jogainak védelmében használt módszerekre kell összpontosítania, beleértve az áldozat védelmét az emberkereskedőkkel szemben. A képzésnek tekintettel kell lennie az emberi jogokra, valamint a gyermekek és a nemek védelmet előtérbe helyező kérdésekre, és ösztönöznie kell az együttműködést a nem kormányzati szervezetekkel, és más érintett szervezetekkel, és a civil társadalom egyéb szereplőivel.

(3) A tájékoztatást átvevő Részes Állam eleget tesz a tájékoztatást átadó Részes Állam bármely olyan kérésének, amely a tájékoztatás felhasználásával kapcsolatos korlátozásokra vonatkozik.

11. cikk

Határon történő intézkedések

(1) A személyek szabad mozgására vonatkozó nemzetközi kötelezettségvállalások tiszteletben tartásával, a Részes Államok a lehető legnagyobb mértékben megerősítik az olyan határellenőrzéseket, amelyek az emberkereskedelem megelőzéséhez és felderítéséhez szükségesek lehetnek.

(2) Mindegyik Részes Állam jogalkotási vagy egyéb megfelelő intézkedéseket fogad el abból a célból, hogy a lehető legnagyobb mértékben megakadályozza a kereskedelmi szállítók által üzemeltetett szállítási eszközöknek a jelen Jegyzőkönyv 5. cikkével összhangban meghatározott bűncselekmények elkövetésére történő felhasználását.

(3) Ahol az szükséges, és nem érinti a hatályban lévő nemzetközi egyezményeket, az ilyen intézkedések magukban foglalják a kereskedelmi szállítók - beleértve bármely közlekedési vállalatot vagy bármely szállítási eszköz tulajdonosát vagy üzemeltetőjét - azon kötelezettségének megállapítását, miszerint meg kell győződniük arról, hogy minden utas rendelkezik azokkal az úti okmányokkal, amelyek a befogadó államba való belépéshez szükségesek.

(4) Hazai jogával összhangban, mindegyik Részes Állam meghozza a szükséges intézkedéseket arra, hogy a jelen cikk (3) bekezdésében rögzített kötelezettség megszegése esetére szankciókat állapítson meg.

(5) Mindegyik Részes Állam megfontolja olyan intézkedések meghozatalát, amelyek lehetővé teszik, hazai törvényeivel összhangban, a belépés megtagadását vagy a vízum visszavonását olyan személyektől, akik részesei voltak a jelen Jegyzőkönyvben meghatározott bűncselekmények elkövetésének.

(6) Az Egyezmény 27. cikkét nem érintve, a Részes Államok fontolóra veszik a határellenőrző hatóságok közötti együttműködés erősítését, többek között közvetlen kapcsolattartási formák létrehozása és fenntartása révén.

12. cikk

Az okmányok biztonsága és ellenőrzése

A rendelkezésére álló eszközök erejéig, mindegyik Részes Állam meghozza azokat az intézkedéseket, amelyek szükségesek lehetnek:

a) annak biztosítására, hogy az általa kibocsátott úti vagy személyazonossági okmányok olyan minőségűek legyenek, hogy azokkal ne lehessen könnyen visszaélni, vagy azokat ne lehessen egyszerűen, vagy törvénytelen módon megváltoztatni, lemásolni, vagy forgalomba hozni; és

b) a Részes Állam által vagy annak nevében kibocsátott úti vagy személyazonossági okmányok egységességének és biztonságának biztosítására, és azok törvénytelen módon való előállításának, forgalomba hozatalának és használatának megakadályozására.

13. cikk

Okmányok hitelessége és érvényessége

Egy másik Részes Állam megkeresésére egy Részes Állam ésszerű időn belül igazolja - hazai törvényeivel összhangban - a nevében kibocsátott vagy az okmány tartalma szerint a nevében kibocsátott, és feltételezhetően emberkereskedelem céljára használt úti vagy személyazonossági okmányok hitelességét és érvényességét.

IV. Záró rendelkezések

14. cikk Fenntartás

(1) A jelen Jegyzőkönyv nem érinti az államok és személyek nemzetközi jogból eredő jogait, kötelezettségeit és felelősségét, beleértve a nemzetközi humanitárius jogot, a nemzetközi emberi jogokra vonatkozó jogot és különösen – ahol azt alkalmazzák – a Menekültek helyzetéről szóló, 1951-ben létrejött Egyezményt és annak 1967-ben létrejött Jegyzőkönyvét, és az abban szereplő, a visszafordítás tilalmát tartalmazó elvet.

(2) A jelen Jegyzőkönyvben szereplő intézkedéseket úgy kell értelmezni és alkalmazni, hogy azok ne jelentsenek hátrányos megkülönböztetést, hogy az érintett személyek emberkereskedelem áldozatává váljanak. Ezen intézkedések értelmezésének és alkalmazásának összhangban kell lennie a hátrányos megkülönböztetést elvető nemzetközileg elismert elvekkel.

15. cikk A viták rendezése

(1) A Részes Államok törekednek arra, hogy a jelen Jegyzőkönyv értelmezése és alkalmazása során felmerülő vitákat tárgyalások útján rendezzék.

(2) A jelen Jegyzőkönyv értelmezése és alkalmazása során két vagy több Részes Állam között felmerülő olyan vitát, amelyet ésszerű időn belül nem sikerül tárgyalások útján rendezni, az érintett Részes Államok egyikének kérésére választott bíróság elé kell vinni. Amennyiben a választott bíróság igénybevétele irányuló kezdeményezés időpontját követő hat hónapon belül sem tudnak az érintett Részes Államok a választott bíróság megszervezésében megegyezni, a vitát a Részes Államok bármelyike a Nemzetközi Bíróság elé terjesztheti, a Bíróság Alapszabályával összhangban.

(3) Minden Részes Állam jogosult a jelen Jegyzőkönyv aláírásakor, megerősítésekor, elfogadásakor vagy jóváhagyásakor, vagy az ahhoz való csatlakozáskor kijelenteni, hogy nem tartja magára nézve kötelezőnek a jelen cikk (2) bekezdését. A (2) bekezdés a többi Részes Államot sem kötelezi azokkal a Részes Államokkal szemben, amelyek a fenti fenntartást tették.

(4) Bármely Részes Állam, amely a jelen cikk (3) bekezdése szerinti fenntartást tette, bármikor visszavonhatja ezt a fenntartást az Egyesült Nemzetek főtitkárának megküldött írásbeli értesítéssel.

16. cikk Aláírás, megerősítés, elfogadás, jóváhagyás és csatlakozás

(1) A jelen Jegyzőkönyv minden állam számára aláírásra nyitva áll 2000. december 12-15-ig, Palermóban, Olaszországban, ez után pedig 2002. december 12-ig az Egyesült Nemzetek New York-i székházában.

(2) A jelen Jegyzőkönyv továbbá aláírásra nyitva áll a regionális gazdasági integrációs szervezetek számára, azzal a feltétellel, hogy az ilyen szervezet legalább egy tagállama a jelen cikk (1) bekezdésével összhangban aláírta ezt a Jegyzőkönyvet.

(3) A jelen Jegyzőkönyvet a Részes Államoknak meg kell erősíteniük, el kell fogadniuk, vagy jóvá kell hagyniuk. A megerősítési, az elfogadási, a jóváhagyási vagy a csatlakozási okiratokat az Egyesült Nemzetek főtitkáránál kell letétbe helyezni. Egy regionális gazdasági integrációs szervezet akkor helyezheti letétbe megerősítő, elfogadó vagy jóváhagyó okiratát, ha annak legalább egy tagállama már letétbe helyezte. A fenti megerősítő, elfogadó vagy jóváhagyó okiratban az ilyen szervezet megjelöli hatáskörét a jelen Jegyzőkönyv által szabályozott kérdésekben. Az ilyen szervezet továbbá értesíti a letéteményest a hatáskörében bekövetkezett bármilyen jelentős változásról.

(4) A jelen Jegyzőkönyv bármely állam és minden olyan regionális integrációs szervezet számára csatlakozásra nyitva áll, amelynek legalább egy tagállama Részes Állam a jelen Jegyzőkönyvben. A csatlakozási okiratot az Egyesült Nemzetek főtitkáránál kell letétbe helyezni. Csatlakozásakor a regionális gazdasági integrációs szervezet megjelöli hatáskörét a jelen Jegyzőkönyv által szabályozott kérdésekben. Az ilyen szervezet értesíti a letéteményest a hatáskörében bekövetkezett bármilyen jelentős változásról.

17. cikk **Hatálybalépés**

(1) A jelen Jegyzőkönyv a negyvenedik megerősítő, elfogadó, jóváhagyó vagy csatlakozási okirat letétbe helyezésének időpontjától számított kilencvenedik napon lép hatályba, kivéve azt a körülményt, miszerint az Egyezmény hatálybalépése előtt a Jegyzőkönyv nem lép hatályba. A jelen bekezdés alkalmazásában, egy regionális gazdasági integrációs szervezet által letétbe helyezett bármilyen okirat nem számítható további okiratként hozzá az ilyen szervezet tagállamai által letétbe helyezett okiratokhoz.

(2) Minden olyan állam, vagy regionális gazdasági integrációs szervezet tekintetében, amely a jelen Jegyzőkönyvet a negyvenedik megerősítő, elfogadó, jóváhagyó vagy az ehhez történő csatlakozási okirat letétbe helyezését követően erősíti meg, fogadja el, hagyja jóvá vagy csatlakozik, a jelen Jegyzőkönyv a vonatkozó okiratnak az ilyen állam vagy szervezet által történő letétbe helyezésének időpontjától számított harmincadik napon lép hatályba, vagy abban az időpontban, amikor a jelen cikk (1) bekezdésének értelmében ez a Jegyzőkönyv hatályba lép, attól függően, melyik következik be később.

18. cikk **Módosítás**

(1) A jelen Jegyzőkönyv hatályba lépését követő öt év elteltével a jelen Jegyzőkönyv bármely Részes Állama javasolhatja annak módosítását, és azt benyújthatja az Egyesült Nemzetek főtitkárához, aki ezután a javasolt módosítást tanulmányozás és a javaslattal kapcsolatos döntéshozatal céljából ismerteti a Részes Államokkal és az Egyezmény Részes Államainak Konferenciájával. A Részes Államok Konferenciáján tanácskozó, a jelen Jegyzőkönyvben Részes Államok minden erőfeszítést megtesznek az egyes módosításokra

vonatkozó egyetértés megteremtése érdekében. Ha az egyetértés kialakítása tett erőfeszítések eredménytelenek és nem sikerül megegyezésre jutni, akkor a módosítás elfogadásához - végső lehetőségként - a Részes Államok Konferenciáján jelen lévő és szavazó Részes Államok kétharmados szavazati többsége szükséges.

(2) A regionális gazdasági integrációs szervezetek, a hatáskörükbe tartozó ügyekben, a jelen cikk alapján, annyi szavazattal gyakorolják szavazati jogukat, ahány tagállamuk a jelen Jegyzőkönyv Részes Állama. Az ilyen szervezetek nem gyakorolhatják szavazati jogukat, ha tagállamaik ezt saját jogon teszik, és fordítva.

(3) A jelen cikk (1) bekezdésével összhangban elfogadott módosításokat a Részes Államoknak meg kell erősíteni, el kell fogadni vagy jóvá kell hagyni.

(4) A jelen cikk (1) bekezdése értelmében elfogadott módosítás valamely Részes Állam vonatkozásában az ilyen módosítás megerősítéséről, elfogadásáról vagy jóváhagyásáról szóló okiratnak az Egyesült Nemzetek főtitkáránál történt letétbe helyezése időpontjától számított kilencven nap elteltével lép hatályba.

(5) Ha valamely módosítás hatályba lép, úgy az kötelező érvényű mindazokra a Részes Államokra nézve, amelyek kinyilvánították egyetértésüket, hogy azt magukra nézve kötelező érvényűnek tekintik. A többi Részes Államra nézve továbbra is a jelen Jegyzőkönyv rendelkezései maradnak érvényben és bármely olyan korábbi módosítás, amit megerősítettek, elfogadtak, vagy jóváhagytak.

19. cikk Felmondás

(1) A jelen Jegyzőkönyvet bármelyik Részes Állam felmondhatja az Egyesült Nemzetek főtitkárának megküldött írásbeli értesítéssel. Az ilyen felmondás attól az időponttól számított egy év elteltével lép hatályba, amikor a főtitkár átvette az értesítést.

(2) A regionális gazdasági integrációs szervezet tagsága megszűnik a jelen Jegyzőkönyvben, amikor azt tagállamainak mindegyike felmondta.

20. cikk A letéteményes és a hiteles nyelvű szövegek

(1) A jelen Jegyzőkönyv kijelölt letéteményese az Egyesült Nemzetek főtitkára.

(2) A jelen Jegyzőkönyv eredeti példányát - amelynek arab, kínai, angol, francia, orosz és spanyol nyelvű szövege egyaránt hiteles - az Egyesült Nemzetek főtitkáránál kell letétbe helyezni.

A FENTIEK HITELEL az alulírott teljhatalmú meghatalmazottak, akik erre saját kormányaik által kellőképpen felhatalmazással rendelkeznek, a jelen Jegyzőkönyvet aláírták.”

4. §

- (1) Ez a törvény – a (2) bekezdésben meghatározott kivétellel – a kihirdetését követő nyolcadik napon lép hatályba.
- (2) E törvény 2. és 3. §-a a Jegyzőkönyv 17. cikkében meghatározott időpontban lép hatályba.
- (3) A Jegyzőkönyv, illetve e törvény 2. és 3. §-a hatálybalépésének naptári napját a külügyminiszter annak ismertté válását követően a Magyar Közlönyben haladéktalanul közzétett egyedi határozatával állapítja meg.
- (4) E törvény végrehajtásához szükséges intézkedésekről a rendészetért felelős miniszter gondoskodik.

INDOKOLÁS

A Jegyzőkönyv célja az emberkereskedelem, különösen a nőkkel és gyermekekkel való kereskedelem megelőzése és az ellene való fellépés, az államok közötti együttműködés elősegítése, de ugyanakkor az emberkereskedelem áldozatainak védelme és támogatása is. A Jegyzőkönyvben foglalt rendelkezések nem érintik az államok és személyek nemzetközi jogban, különösen a menekültek helyzetére vonatkozó 1951. évi július hó 28. napján elfogadott Egyezményben, valamint a menekültek helyzetére vonatkozóan az 1967. évi január hó 31. napján létrejött Jegyzőkönyvben foglalt jogait és kötelességeit.

Az emberkereskedelem alatt a Jegyzőkönyv más személyek fenyegetéssel, erőszakkal, a kényszer más formáival, elrablással, csalással, megtévesztéssel, hatalommal való visszaéléssel, a védtelen helyzet kihasználásával való toborzását, szállítását, átruházását, rejtegetését, megszerzését, illetve anyagi ellenszolgáltatás vagy egyéb előnyök adását, elfogadását érti annak érdekében, hogy az érintett személy beleegyezését adja ahhoz, hogy felette másik személy a kizsákmányolás célzatával uralmat szerezzen. Kizsákmányoláson kell értenünk a prostitúciós, vagy a szexuális célzatú kihasználás formáit, de ugyanúgy a kényszermunkát, a rabszolgaságot, vagy rabszolgaság jellegű egyéb formákat, a szolgaságot és az emberi szervek eltávolítását. A lista azonban koránt sem teljes, a Jegyzőkönyv ezen formákat, mint minimumot jeleníti meg.

Az emberkereskedelem büntető törvényi tényállásának (Btk. 175/B. §) legutóbbi módosítására a 2001. évi CXXI. törvénnyel került sor. A módosítást a Jegyzőkönyvben meghatározott követelmények tették szükségessé, ugyanis ezen nemzetközi dokumentum olyan elkövetési magatartások büntetendőségét is megkívánta, amelyek addig nem voltak azok. A 2001. évi CXXI. törvény ennek megfelelően bővítette – a Jegyzőkönyv elvárásainak megfelelően – a lehetséges elkövetési magatartásokat és módokat.

A migránsok csempészése elleni Jegyzőkönyvhöz hasonlóan, e Jegyzőkönyv szintén megköveteli az államoktól a bűncselekmények kísérletének büntetendővé nyilvánítását, a bűncselekményekben társtettesként közreműködő személy büntetőjogi felelősségének megállapítását is. Megköveteli továbbá más személynek a bűncselekmény elkövetésére történő beszerzésének vagy kényszerítésének büntetendővé nyilvánítását is. A magyar Btk. megfelel ezen követelményeknek.

A felsorolt cselekmények pönalizálási kötelezettség alá esnek, ha azokat szándékosan követik el, mint ahogyan ezek kísérlete és a bűnsegédi magatartások is.

Az emberkereskedők áldozatainak védelméről külön fejezet szól, amelynek körébe a büntetőeljárásban részükre biztosítandó jogok, de úgyszintén a szociális, mentális segítségnyújtás, a biztonságos lakhatás, a képzés vagy a fizikai védelem tartoznak. Az elszenvedett kárukért az emberkereskedelem áldozatainak biztosítani kell a kompenzációt is. Szükség esetén – különösen humanitárius okokból – lehetővé kell tenni az áldozatok ideiglenes vagy végleges legális tartózkodását is. Az áldozat biztonságára a hazatelepítés elrendelésénél is tekintettel kell lenni.

Önálló fejezetben szerepelnek az együttműködés, a képzés és a megelőzés témakörei. Itt elsősorban a Részes Államok rendvédelmi és bevándorlási szervei közötti együttműködés a hangsúlyos, valamint az emberi jogi és áldozatvédelem centrikus képzések, amelyekben jelentős szerepük lehet a társadalmi szervezeteknek is. A megelőzést szolgáló intézkedések a szigorú határellenőrzés, a szállítóvállalatok felelősségének megállapítása a szükséges okmányok meglétének ellenőrzéséért, valamint a megfelelő biztonsági fokozatú okmányok alkalmazása.

A Részes Államok arra is kötelezettséget vállalnak, hogy olyan átfogó programokat dolgozzanak ki, amelyek a prevenciót, az áldozatok védelmét és a közvélemény megfelelő tájékoztatását szolgálják, továbbá, hogy két- vagy többoldalú megállapodásokat kötnék az emberkereskedelmet generáló tényezők (pl. a szegénység, esélyegyenlőtlenség) kiküszöbölését elősegítő együttműködési formák és fejlesztési programok megvalósítására.

A Jegyzőkönyvet az ENSZ Közgyűlés 2000. november 15-én fogadta el, és az 2003. december 25. napján lépett hatályba. 2006. októberig 117 állam írta alá, és 108 erősítette meg, fogadta el vagy csatlakozott hozzá. Az Európai Unió, valamint annak mind a 25 tagállama aláírta a Jegyzőkönyvet, és 20 ratifikálta.

A nemzetközi szerződésekkel kapcsolatos eljárásról szóló 2005. év L. törvény 7. §-a alapján a kötelező hatályának elismerésére az Országgyűlésnek kell felhatalmazást adnia, majd törvényben kell kihirdetni.